

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ RUBY M. AYRES

ΠΟΤΕ ΠΕΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΧΩΡΙΣΤΟΥΜΕ!...

Τζών Μπέιλυ δεν είχε διόλου διαθέσιμα για δουλειά. Ήσπρωξε κι χαρτιά που υπήρχαν μπροστά του, άπάνω στο γραφείο του, με μία κίνηση αδιαφορίας και θυβιστική σε συλλογισμούς.

Για τίποτε δεν τόν ένοιωζε πεία! Από την ημέρα που είχε χωριστή από τη μόνη γυναίκα που αγάπησε στη ζωή του, όλα του φαινότανσαν αδιάφορα. Νόμιζε πως έβλεπε ακόμα μπρός στα μάτια του την αγαπημένη σιλουέττα της, καθώς απομακρυνόταν εκείνο το βράδυ, μετά τόν όριστικό απόχωρισμό τους. 'Αμύλητη, κρύβοντας περήφανα τόν πόνο της, είχε φύγει, χωρίς να γυρίσει να τόν κυττάξει ώσπου χάθηκε μέσα στο σουρούπο...

Δέκα μέρες είχαν περάσει από τότε κι 'ο πόνοσ του για τόν χωρισμό τους γινόταν ολοένα πιο δυνατός. Πώς θα ζούσε χωρίς αυτή; 'Η Ρουθ Φίλντερ υπήρξε γι' αυτόν, κατά τόν διάστημα της φιλίας τους, τής αγνής φιλίας του, τής παρηγοριά του, τού θάρρους του, ή έλπιόσ του! 'Ο Τζών θυμόταν μέ πόση αξιοπρέπεια ή Ρουθ είχε άκούσει την άποψή του να χωρίσουν! 'Εκείνη την ημέρα είχαν δετηνείσ οι δύο τους, σ' ένα άπόμοσο έστιατόριο, όπως συνήθιζαν να κάνουν κάθε Τρίτη, ένα χρόνο πώρα. Άπότομα, μέ λίγες σύντομες λέξεις, χωρίς να τολμήση 'Αντικρύση τού θέλμασ της, τής είχε πη πως έπρεπε να χωριστούν.

—'Όστε μάς ανέκαλυψαν, παρ' όλες τις προφυλάξεις μας; ρώτησε ή Ρουθ.

Τι μπορούσε να πη; Πώς να της έλεγε ότι ο χωρισμός τους ήταν ο άπαραβάτος όρος, τόν όποιο τού είχε θέσει ο πεθερός του, για να τόν βοηθήση στην άδιέξοδο πού θριακόταν! 'Ο Τζών ήταν γεννημένος παικτη! 'Επαιζε χαρτιά, έπαιζε στίς κούρσες, στο χρηματιστήριο! Είχε την ιδέα, πως ή μεγάληs κυριότητες γίνονται μόνο έτσι! Κ' έπαιζε αδιάκοπα, και κάθε τόσο θριακόταν σε κακά οικονομικά χάλια. Άπάνω σε μία τέτοια περίοδος, είχε παντρευτή μέ την Ντόλλυ Τσέσσον. 'Ο πεθερός του τόν είχε βοηθήσει επανειλημμένως. 'Όστόσο 'Ο Τζών δεν άγαπούσε την γυναίκα του. 'Η Ντόλλυ ήταν μιάνεα έγωιστρια και έπιπόλαος. 'Η μόνη της ευχαρίστηση ήταν να στολιζέται και να διασκεδάει μέ τις διάφορες παρές της. Μέσα σ' αυτές τις παρές, υπήρχαν πάντοτε δυο-τρεις θησισαίσ της, οι «δορυφόροι» της, όπως τούς άποκαλούσε γελώντας. Στην άρχή ο Τζών δεν έδωσε μεγάλη σημασία, μέ την κρυφή έλπιόσ πως γρήγορα θα τού χάριζε κανένα-δύο παιδιά κι 'οτι τότε θα ήσυχάζε και θα περνούσαν μια γαλήνια οικογενειακή ζωή. 'Αλλά ή Ντόλλυ ήταν μοντέρνα, δεν ήθελε να σκλασθώθ με παιδιά, ήθελε την έλευθερία της, ήθελε να γαρή τά νειάττα της! Τότε ο Τζών γνώρισε την Ρουθ, μία φίλη της γυναίκας του, που είχε ώστόσο γούστα και ιδέες πολύ διαφορετικές από τις δικές της. Έτυχε όμως ή ιδέες της Ρουθ να ταιριάζουν μέ τις ιδέες τού Τζών, κ' έτσι σιγά-σιγά είχε αναπτυχθ μεταξύ τους μια φιλία ή οποία δεν άργησε να μεταβλήθ σε βαθύτερο αίσθημα... 'Αλλά ή Ρουθ είχε εϋθύ και τίμιο χαρακτήρα, κι 'οταν μία μέρα ο Τζών άμολόγησε στη γυναίκα τού πως ήταν καταστραμένος, ή Ντόλλυ μέ άπάθεια τού έπεε να ζητήση χημάτα από τόν πατέρα της.

—Τι διάβολο! είπε ευρισσμένη. Είμαι μοναχοκόρη του και παντάσομαι πως ο πατέρας δεν θ' άρνηθθ να μάς βοηθήση!

—Πόσα σου χρειάζονται, Τζών; τόν ρώτησε σε λίγο ο γέρο-Τσέσσον.

—Έπτά χιλιάδες λίρες!

—Χμ! 'Αρκετά θέλω! είπε ο γέρος κυτάζοντας κατάματα τόν ναυπρό του. Και τί αντίκρισμα έχεις;

—Κανένα!

'Ο γέρο-Τσέσσον έμεινε μία στιγμή σκεπτικός και κατόπιν είπε:

—Θά σου τά δώσω μέ μία συμφωνία!

—'Ο,τιδήποτε θέλετε!

—Θά σου δανείσω αυτά τά χημάτα, χωρίς να ζητήσω καμιά ασφάλεια, άρκεί να μου δώσης τόν λόγο σου ότι θα διακόψης την φιλία σου μέ την Ρουθ Φίλντερ... 'Όχι! όχι! μη μέ ειακόπτεεις. Ξέρω τί σου λέω! 'Εγώ δεν μιλώ ποτέ άν δεν θεσβαίωθ πρώτα για κάτι! Ξέρω πότε συναντάσαι μαζί της, πού τρώτε συνήθως... Ξέρω επίσης σε τί σημείο θριακόταν ή σχέση σου... 'Αν συμμορφώθς μέ την άπάντησί μου, θα σου δώσω τά χημάτα... 'Αν όχι, τότε κάνε ό,τι θέλεις κι' εγώ θα πώ στην Ντόλλυ όσα ξέρω... Διάλεξε!... 'Αν άγαπάς άλήθεια αυτό τού κορίτσι, δεν φαντάσομαι να θέλεις να συρθθ τ' ενομά της στα δικαστήρια, έ;...

Νά διαλέξη! Τι έρωνεία! Δεν υπήρχε έκλογή! 'Επρεπε άπλουστάτα να συμμορφώθ μέ την άπάθεια τού πεθερού του. —Σας δίνω τόν λόγο μου πως θα κάνω ό,τι θέλετε, άποκριθήκε ο Τζών.

***

'Εξάρα, ή τύχη άρχισε να ευνοή τόν Τζών. Κέουσιε στα χαρτιά, τά χημάτα του ανέθηκε καί νομομαίσ θρήθηκε πλουσιος! 'Η ζωή του εξακολούθησε όμας μονότονη, χωρίς ένδιαφέρον, από την ημέρα που είχε χωριστή μέ την αγαπημένη του.

Και τώρα καθισμένος μπροστά στο γραφείο του, μέ τού θέλμασ καρφομένο στο κενό, ο Τζών την συλλογίζταν. Δεν είχαν περάσει ούτε σαράντα όχτώ ώρες από τού χωρισμό τους κι' ή τύχη είχε γυρίσει. 'Αλλά είχε όώσει τόν λόγο του! Δεν θά την ξανάβλεπε πεία! Θυμόταν πόσο ή Ρουθ είχε χλωμασίει, όταν τής άνακοίνωσε την άποψή του. Τόγαν να είχε καταλάβει κι' εκείνη τόν πόνο του, κ'από έπών την μάσκα της ψυχρότητος; Θυμόταν τά τελευταία λόγια της;

—Τζών, άφοδ θα χωριστούμε, πρέπει κάτι να σου πώ! 'Ισως αυτό να γλυκάνη τόν πόνο σου! Θυμόνεις γιατί άρνηθήκα τότε να σ' άκολουθήσω, όταν μου τού πρότεινες, αλλά δεν ήταν δυνατό να γίνη αυτό, γιατί...όχι, πως δεν ήθελα...άλλά είμαι παντρεμένη, Τζών, και δεν σου τού είπα ποτέ...

Κι' ή Ρουθ τού είχε διηγηθθ μία άσυνητη ιστορία, πως πριν από πέντε χρόνια είχε αγαπήσει κάποιο νεό, που είχε φύγει κρυφά μαζί του και παντρευτήσαν, ότι κατόπιν άπεδείχθη, ότι ο άσζυγός της ήταν ένας καλάνθρωπος, ότι την είχε εγκαταλείψει κι' από τότε ούτε γνώριζε πού θριακόταν κι' άν ζούσε ή πέθανε.

'Ο Τζών άναρωτιόταν άν αυτή ή ιστορία είχε έλαφρόνιε τόν πόνο του! Τι τόν ένδιέφερε άν ή Ρουθ προτού τόν γνωρίσει είχε αγαπήσει άλλου! Αυτός ένα ήξερε μονάχα, πως δεν μπορούσε να ζήση χωρίς αυτή! Κι' όμως είχε δώσει τόν λόγο του!...

'Η γραμματέισ του μπήκε εκείνη τη στιγμή στο γραφείο, γιατί ήξερε πως την Τρίτη ο προϊστάμενός της θιακόταν να φύγη ένωρίς από τού γραφείο. 'Εφερε μαζί της την άλληλογραφία. 'Αλλά ο Τζών δεν μπορούσε να έργασθ ήμερα.

—Δεν θιαόμαι σήμερα, δεσποίνε, είπε. Θά σου φωνάξω όταν σου χρειαστώ!

Και συγχρόνως άναρωτήθηκε: —Πού να θριακεται ήμερα ή Ρουθ; Μέ σκέπτεται τάχα, όσο την σκέπτομαι εγώ;

Τό κουδούνισμα τού τηλεφώνου δέκοψε τούς συλλογισμούς του. Μέ κάποιο κρυφό χτυποκάρδι πήρε τού άκουστικό. 'Ω! άς ήταν ή Ρουθ, άς άκούσε τή φωνή της!... Μά, δεν ήταν εκείνη. 'Ήταν ή Ντόλλυ, ή γυναίκα του. Μά τραχύ τόνο φωνής τόν ρώτησε άν ήταν διατεθειμένος να την συνοδέψη τού θράδου στο θέατρο, όπου είχε δώσει ραντεβού μέ τούς Φέρρερ.

—'Αν θαρούσαι να έρθης, είπε ή Ντόλλυ, μπορεί να μέ συνοδέψη ο Ντίκυ Κόλμαν, άκούος Τζών... Γιατί δεν άπάντας;...

'Ο Τζών συλλογίζταν πως ο Ντίκυ ήταν ένα από τά τελευταία φλέρτ της γυναίκας του. 'Ήταν ένας νέος μέ σγουρά, ξανθά μαλλία, μέ πετράνουνος ώκυος... Τι διάβολο τού έβρισκαν ή γυναίκες, ποτέ δεν μπόρεσε να

Τής είχε πη πως έπρεπε να χωρισθούν...

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

Το μεγάλο όνειρο κάθε νέας ήταν πάντα η άποκατάστασις της. Κοπέλλες φτωχές και πλούσιες όνειρεύονται τον Ιδανικό νυμφίο, τον σύζυγο που θάρρη μία μέρα να τις πάρη, που θα γίνει ο σύντροφος της ζωής των, με τον οποίο θα διατρέξουν μαζί τον μακρινό και δύσκολο δρόμο του βίου των. Τον σύζυγον αυτόν άλλες τον όνειρεύονται και τον θέλουν ώραιο και γοητευτικό, σαν το βασιλόπουλο του παραμυθιού, άλλες φρόνιμο και έναρετο, άλλες εργατικό και δραστήριο, άλλες φτωχό, για να δημιουργήσει μόνος του και με τη βοήθειά τους μία κατάσταση, άλλες πλούσιου, για να απολαύσουν μαζί όλες τις ηδονές της ζωής, άλλες ξανθό, άλλες μελαχροινό, άλλες ψηλόν, άλλες μέτριον κλπ. κλπ.

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

Έχοντας ύπ' όψει του το μεγάλο αυτό όνειρο των δεσποινίδων, τους άνοιγει από σήμερα τις σελίδες του, για να διατυπώσουν σ' αυτές :

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΕΩΔΗΣ. ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥΣ, ΣΥΖΥΓΟΣ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥΣ, Ο ΠΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ;

Το «Μπουκέτο» θα δημοσιεύση τις απαντήσεις των νεαρών

κατάλαθη! Μονάχα πώς ήταν από καλή οικογένεια και πλούσιος...

—Τζών! 'Αλλό... Τζών! Μά, δεν άκουσ, επί τέλους; 'Η φωνή της Ντόλλυ άκουγόταν τώρα στριγγή, επιτακτική. —Πήγαινε, Ντόλλυ! Δεν εύκαιρό σήμερα! άπάνησε ο Τζών. Καλή διασκέδασι!

Μόλις ο Τζών άκούμησε το άκουστικό στη θέση του, το ηλέφωνο άρχισε και πάλι να χτυπά. Με μία θλαστήμια, νευρισμένος, πήρε πάλι το άκουστικό:

—'Αλλό... μάλιστα! "Α! ού είσαι, Τόμοσον... Πώς; 'Τι είπες; Μίλησε πίο σιγά... Δεν καταλαβαίνω... "Α! έτοι; ναί, ναί... Λοιπόν τά χρωμάγραφα καταρκύλησαν δεκαπέντε μονάδες...διάβολε... Το "Αμερικανικό Χρηματιστήριο είπες...

"Όταν μετά λίγα λεπτά ή νραμισατέυς μπήκε στο γραφείο του Τζών και του μίλησε, εκείνος ούτε γύρισε να την κυτάξει, ούτε άκουσε τί του έλεγε, κι ή νέα έφυγε πάλι σιγά. "Ο Τζών κύτταξε άφηρημένος μπροστά του... 'Η καταστροφή του είχε συντελεσθή!...

"Όταν κοντά στα ξημερώματα ή Ντόλλυ έπέστρεψε στο σπίτι της, ζαλιμένη και κουρασμένη από το ξενηχτι, θρήκε τον άνδρα της ο οποίος την περιμένα. Με λίγες σύντομες λέξεις, ο Τζών της άνηγγειλε την τελεία οικονομική καταστροφή του. Είπε πως έπρεπε να πουλήσουν το σπίτι τους και τά έπιπλά τους. Είχε πάσει την άπόφασι να φύγη για την 'Αμερική και να προσπαθήση να δημιουργήση μία νέα περιουσία...άν ήταν διατεθειμένη να τον ακολουθήση...

"Αλλά ή Ντόλλυ τον δίκωμο μ' ένα ειρωνικό, ήχηρό γέλιο. Τί φαντάστηκε, πώς μπορούσε να ζήση φτωχικά; 'Αλλά τον πατέρα της, τί τον είχε λοιπόν; 'Ηταν άπλούστατο! "Ας πήγαινε να ζητήσει χρήματα από τον πατέρα της!

—Λυπάμαι! άπάνησε με ψυχρό τόνο ο Τζών. Δεν σκοπεύω να ζητήσω θούβησι από τον πατέρα σου! 'Ενώθ να ξαναρχίσω με δικές μου δυνάμεις.

Τότε έξεσπασε ή μητέρα. 'Η Ντόλλυ δεν μπορούσε να ζήση φτωχικά. 'Υπήρχαν πολλοί άνδρες που θα ήσαν εύτυχεϊς να την παντρευθούν, θα ζητούσε το διαζύγιό της, είχε θαρεθή αυτή τη ζωή...

Κατόπιν περήναια, χωρίς να γυρίση να τον κυτάξει, πήγε και κλείστηκε μέσα στο δωμάτιό της. Καί την άλλη μέρα το

άναγνωστριών του, ή όποιες πρέπει να είνε :

ΣΑΦΕΙΣ ΚΑΘΑΡΟΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΚΤΕΝΕΙΣ

'Η πέντε επιτυχέστερες έκ των άπαντήσεων, ή πίο έξυπνες και ή πίο λογοτεχνικά γραμμένες,

ΘΑ ΒΡΑΒΕΥΘΟΥΝ

'Η πρώτη επιτυχής άπάντησις θα πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εύρωπαικό) ΑΞΙΑΣ 400 ΔΡΧ. ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

'Η δευτέρα ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ ΑΞΙΑΣ 175 ΔΡΧ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΙΖ - ΑΝ - ΠΑΙ ΕΚ ΤΟΥ Κ. ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

'Η τρίτη ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εύρωπαικής), ΑΞΙΑΣ 150 ΔΡΧ.

'Η τετάρτη ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙ ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

Και ή πέμπτη θα πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ ΜΕΤΑΞΩΤΗ.

'Επίσης θα δημοσιευθούν ή φωτογραφίες των δεσποινίδων που θα βραβευθούν.

Αι άπάντησεις γίνονται δεκτές από σήμερα, θ' άρχίσουν δε δημοσιεύμεναι μετά ή 3 φύλλα, δια να συγκεντρωθούν ένταμμεταξύ άρκεται.

Αι άπάντησεις των άναγνωστριών μας θα εικονογραφούνται καταλλήλως υπό του σκιτσογράφου του «Μπουκέτου» κ. Γ. Γρηγόρη.

πρωί, μετά μία νύχτα άγρυπνίας και σκέψεων, ο Τζών έλαβε ένα σημειώμα της "Έλεγε πώς είχε θρή τον άνθρωπο, ποιή της ταίριαζε—τον Ντίκυ Κόλμαν άναμφιθόλωσ—κι' ότι, αν δίσταζε ως τώρα, το έκανε από λεπτότητα άπέναντί του, αλλά έπειτ' άπ' όσα της είπε το περασμένο θράδυ, οι διαταγμοί της είχαν διαλυθή. "Ο Τζών δεν διάβασε παρακάτω. 'Αλλά έσχισε το γράμμα και πήγε στο σπίτι του πεθερού του. "Ο γέρο-Τάσσον είχε μάθει τά καθέκαστα και με συμπόνια τον ρώτησε τί σκόπευε να κάνει.

—Θά φύγης μόνος σου, Τζών, ή...

—Μόνος μου! Είνε παντρεμένη ή Ρούθ και...

—Παντρεμένη; ρώτησε ο γέρος με άπορία. "Όπωσδήποτε έλα να με ίδής προτού φύγεις! Θά μιλήσουμε πάλι! "Ισως μπορούσω κάτι να κάνω!

— Σας εύχαριστώ, κύριε! είπε ο Τζών. 'Αλλά δεν γίνεται τίποτε!...

Μόλις ο Τζών θηγήκε από το γραφείο, ο γέρο-Τάσσον θρήκε στον κατάλογο των συνδρομητών τον αριθμό της Ρούθ Φίλιτερ και της τηλεφώνησε. 'Η συνδιάλεξις θάσασε άρκετή ώρα...

Στην ηλικία του—ο Τζών ήταν σαραντάρης—δεν μπορούσε εύκολα να ξαναρχισή τη ζωή του. "Όστόσο, μολοντί είχε καταστροφή, ήταν εύχαριστημένος. Είχε γλυτώσει από την Ντόλλυ! Θα έργαζόταν, και ήταν βέβαιος πώς θα τά κατάφερνε να κάνει νέα περιουσία.

Γιέρασε την ήμέρα του με διάφορες προετοιμασίες κι' όταν πρός το θράδυ, ενώ τακτοποιούσε τά χαρτιά του μέσα στο γραφείο του, ή πόρτα άνοιξε ξαφνικά κι' ή Ρούθ μπήκε στο δωμάτιο, δεν φάνηκε παραξενημένος. Μόνο την ρώτησε άν είχε μάθει τί συνέθε! "Οτι ήταν καταστραμένος!

—Τά ξέρω όλα, Τζών, είπε ή νέα, και ήρθα! Θά μείνω κοντά σου να συμμερισθώ τις προσπάθειές σου, τη ζωή σου! "Όσα σου είπα πώς ήμουν παντρεμένη ήσαν ψέμματα. Τά είπα για να έλαφρύνω τον πόνο σου! "Ο γέρο-Τάσσον μου τηλεφώνησε και μού φανέρωσε τά πάντα. Καί τώρα ήρθα για να σε ρωτήσω, Τζών, αν με θέλεις για γυναίκα σου;... "Ω! Τζών! 'Η καταστροφή σου είνε ή εύτυχια μου...

—'Αγαπημένη μου! είπε ο Τζών ενώ την έσφιγγε στην άγκαλιά του. Ποτέ πια δεν θα χωριστούμε!...